

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.219/2025/5.

A felperes:

Felperes1 (cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Takács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Takács Attila ügyvéd (cím4)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1.)

Az alperes képviselője:

ügyvéd1 ügyvéd (Cím7)

A per tárgya:

személyiségi jogi megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 26.P.20.024/2025/25.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes; 26., 27.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett 317.955 (háromszáztizenhétezer-kilencszázötvenöt) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes és a perben nem álló törvényes képviselői élettársi kapcsolatából 2009. június 28. napján Név1 utónevű gyermek született. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság által 2010. május 27. napján 20.P.25.134/2009/71. számon jóváhagyott egyezségben a szülők megállapodtak abban, hogy a gyermek közös szülői felügyelet mellett az édesanya gondozásába és nevelésébe kerül. Az egyezség rögzítette a feleknek a felperes és a gyermek közötti kapcsolattartásra vonatkozó megállapodását is. A kapcsolattartás 2022. nyaráig nem működött a szabályozásoknak megfelelően, ez időponttól kezdődően azonban javult.

[2] 2023. augusztus 14. napján az édesanya, illetőleg Név1 nagymamája a felpereshez vitték Név1t azzal, hogy ő gondoskodjon róla. Név1 még aznap az V. kerületi gyámhivatalban akként nyilatkozott, hogy kéri ideiglenes hatályú elhelyezését az édesapjánál. Utóbb ezt a nyilatkozatát megváltoztatva az édesanyjához, illetőleg a nagymamájához történő visszaköltözési szándékát fejezte ki. Ezt követően a felperes és a gyermek kapcsolata megszakadt.

[3] A szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és kapcsolattartás megváltoztatása iránt a szülők között per volt folyamatban a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 13.P.20.687/2022. számon. P.20.687/2022/91.sorszámú a bíróság ideiglenes intézkedéssel szabályozta a felperes és a gyermek közötti kapcsolattartást akként, hogy a felperes folyamatos kapcsolattartásra minden páros hétfőn szombaton 10:00 órától 18:00 óráig és minden páros hétfőn vasárnap 10:00 órától 14:00 óráig jogosult az elvitel jogával.

[4] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 13.P.20.687/2022. számon folyamatban volt per 2024. február 5-én jogerősen megszűnt, ezzel a 91. sorszámú ideiglenes intézkedés hatályát veszítette.

[5] A felperes 2024. március 21-én a Veszprémi Járásbíróságon keresetet indított szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása iránt. A perben a bíróság a felperest két alkalommal – kérésére – távmeghallgatás útján hallgatta meg. A P.20.438/2024. számon folyamatban levő perben a járásbíróság 18., majd 50. sorszám alatti meghozott ideiglenes intézkedéseivel szabályozta a kapcsolattartást.

[6] 18. sorszámú ideiglenes intézkedésével 2024. május 3-án megváltoztatta a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 20.P.III.25.134/2009/71. sz. alatt jóváhagyott egyezségét a folyamatos kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezés tekintetében és feljogosította a

felperest, hogy az alperessel közös Vezetéknév1 Név1 kiskorú gyermekével folyamatos kapcsolattartás keretében minden páratlan héten szombaton 10 és 18 óra, valamint vasárnap 10 és 16 óra között az elvitel jogával kapcsolatot tartson.

[7] 50. sorszámú végzésével e kapcsolattartási rendet megváltoztatva felügyelt kapcsolattartást rendelt el a Gyermekjóléti Központ1 hivatalos helyiségében minden páros hét pénteken 13 és 14 óra között. Az 50. számú végzést a Alperes1 3.Pkf.20.787/2024/12. számú végzésével 2024. december 11-én hatályon kívül helyezte és a járásbíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A végzést az elsőfokú bíróság 2025. január 28-án adta fel a felperes részére, aki azt 2025. február 6-án töltötte le.

[8] A fenti perben 64. számon, 2024. augusztus 8. napján meghozott, a kereset tekintetében az eljárást megszüntető végzés elleni felperesi fellebbezést a járásbíróság 2024. szeptember 25-én terjesztette fel a törvényszékre. A Alperes1 3.Pkf.20.846/2024/6. számú 2024. november 6-án kelt végzésével helybenhagyta az elsőfokú végzést. A másodfokú végzést a felperes részére 2025. február 6-án kézbesítették.

[9] A felperes a Veszprémi Járásbíróságon kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránt több eljárást indított. A jelen per kereseti tényállításaival érintett eljárások az alábbiak:

[10] Pk.50.327/2023. számú ügy: tárgya a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91. számú ideiglenes intézkedése alapján a 2023. augusztus 26-27. napjain esedékes kapcsolattartás végrehajtása. A felperes 2023. augusztus 27-én terjesztette elő a kérelmét. A járásbíróság 24.Pk.50.327/2023/9. sz. végzésében december 28-án az eljárást felfüggesztette a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 20.P.20.687/2022. számon folyamatban levő per jogerős befejezéséig. E végzést a Alperes1 2024. április 16-án kelt 2.Pkf.20.144/2024/6. számú végzéssel megváltoztatta és az eljárás felfüggesztését mellőzte. Ezt követően a járásbíróság a 2024. június 27-én kelt 24. sorszámú végzésével elrendelte a 2023. augusztus 26-27. napján esedékes folyamatos kapcsolattartás pótlását. A Alperes1 2024. november 15-én meghozott Pkf.20.785/2024/7. számú végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatta és a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásának elrendelése iránti kérelmet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 40.000 forint eljárási költséget. A végzés a felperes részére 2025. január 18-án került kézbesítésre. A másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtti per megszűnésével ideiglenes intézkedés hatályát veszítette, így azt már nem lehet végrehajtani.

[11] A Pk.50.367/2023. számú ügy: tárgya a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91. számú ideiglenes intézkedése alapján a 2023. szeptember 9-én és 10-én elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtása. A felperes 2023. szeptember 15-én terjesztette elő a kapcsolattartás végrehajtás iránti kérelmét. A járásbíróság 2023. november 14-én hozott 13. sorszámú végzésével ezt az eljárást is felfüggesztette a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 20.P.20.687/2022. számon folyamatban levő per jogerős befejezéséig. A Alperes1 2024. február 13-án meghozott 2.Pkf.20.054/2024/5. számú végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatta, és mellőzte az eljárás felfüggesztését. A járásbíróság a Pk.50.142/2024 számon folytatódó eljárásában 2024. május 22-én 13. sorszám alatt

meghozott végzésével elrendelte a 2023. szeptember 9-én és 10-én elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtását. A Alperes1 2.Pkf.20.736/2024/9. számú, 2024. október 15-én kelt végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatta, a kérelmet elutasította és a felperest 120.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. A végzés a felperes részére 2024. november 26-án került kézbesítésre. Végzése indokolásában a törvényszék rögzítette, hogy a felperes a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság P.20.687/2022/91.sorszám alatti ideiglenes intézkedésének végrehajtását kérte. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság fenti eljárása azonban 2024. február 5-én jogerősen megszűnt. Ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 105. § (5) bekezdés értelmében az ideiglenes intézkedés ezen időpontban hatályát veszítette, így azt nem lehet végrehajtani.

[12] A Pk.50.139/2023. számú ügy: tárgya a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91. számú ideiglenes intézkedése alapján a 2023. szeptember 23-24. napján esedékes kapcsolattartások végrehajtása. A felperes 2023. szeptember 24. napján terjesztette elő kérelmét. A bíróság 2023.11.13-án kelt 25.Pk.50.391/2023/7. sz. végzésével a végrehajtás elrendelése iránti eljárást felfüggesztette a felek között a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

20.P.20.687/2022. sz. per jogerős befejezéséig, mely végzést a Alperes1, mint

másodfokú bíróság 2024.02.13-án jogerős 2.Pkf.20.052/2024/4. sz. végzésével megváltoztatott és az eljárás felfüggesztését mellőzte. Az elsőfokú bíróság 2024. június 10. napján végzésével elrendelte a Fővárosi Törvényszék 54.Pkf.630.509/2023/9.számú végzésével felülbírált, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91.számú végzésével szabályozott, a 2009. június 28-án született Név1 és a kérelmező között 2023. szeptember 23-án és 24-én elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtását. A kérelmezettet a kapcsolattartás legkésőbb 2024. szeptember 7-ig történő pótlására hívta fel. A Alperes1 2.Pkf.20.730/2024/7. számú, 2024. december 10-én meghozott végzésével a kérelmet az előző ügyekkel azonos indokolással elutasította.

[13] A Pk.50.471/2023. számú ügy: tárgya a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91. számú ideiglenes intézkedése alapján a 2023. október 21-22-én elmaradt kapcsolattartás pótlása. A felperes 2023. október 22-én terjesztette elő kérelmét. A járásbíróság 2023. december 18-án kelt 7. számú végzésével ezt az eljárást is felfüggesztette a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt folyamatban levő per jogerős befejeződéséig. A Alperes1 2024. április 23-án kelt 2.Pkf.20.170/2024/10. sz. végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatta és az eljárás felfüggesztését mellőzte. A Pk.50.009/2024/4. számon folytatódó eljárásban a járásbíróság 2024. január 10-én meghozott végzésével elutasította a felperes kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét. A Alperes1 1.Pkf.20.349/2024/3. számú, 2024. április 19-én kelt és a felperes részére 2024. május 27-én kézbesített végzésével az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Veszprémi Járásbíróság 2024. június 10-én kelt Pk.50.311/2024/10. sorszámú végzésével elrendelte a 2023. október 22-én elmaradt kapcsolattartás pótlását. Elkülönítés következtében a 2023. október 21-i folyamatos kapcsolattartás vonatkozásában a járásbíróság az eljárást Pk.50.331/2024. számon folytatta és 2024. június 14-én meghozott 5. sorszámú végzésével elrendelte a 2023. október 21-én elmaradt folyamatos kapcsolattartás pótlását. A Pk.50.311/2024/10. számú határozat kapcsán a Alperes1 előtt 2.Pkf.20.732/2024. szám alatt indult másodfokú eljárás, amelyet 8. sorszámú végzéssel a törvényszék a Veszprémi Járásbíróság 1.P.20.438/2024. számú eljárásának jogerős befejezéséig felfüggesztett. A

Pk.50.331/2024/5. számú ügy kapcsán Pkf.20.729/2024. szám alatt indult másodfokú eljárás, amelynek során a Alperes1 2024. november 19-én meghozott Pkf.20.729/2024/9. számú végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatta és a végrehajtás elrendelése iránti kérelmet az előző ügyekkel azonos indokolással elutasította. E határozat a felperes részére 2025. január 6-án került kézbesítésre.

[14] A Pk.50.569/2023. számú ügy: tárgya a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91. számú ideiglenes intézkedése alapján 2023. november 18., 19., december 2., december 3., december 16, december 17. napján esedékes kapcsolattartások végrehajtása. A felperes 2023. december 17. napján terjesztette elő kérelmét. A kérelemnek a járásbíróság 2024. augusztus 23-án meghozott 22. számú végzésével helyt adott, elrendelte a kapcsolattartások végrehajtását. A Alperes1 3.Pkf.20.915/2024/3. számú, 2024. november 22-én meghozott végzésével a kérelmet az előző ügyekkel azonos indokolással elutasította. A másodfokú határozat a felperes részére 2025. január 10-én került kézbesítésre.

[15] A Pk.50.100/2024. számú ügy: tárgya a 2024. január 27-28., február 10-11., február 24-25. napjain esedékes kapcsolattartások végrehajtása. A felperes 2024. február 25-én terjesztette elő kérelmét. A járásbíróság 2024. szeptember 6-án meghozott 14. sorszámú végzésével elrendelte a 2024. január 27-28. napján esedékes folyamatos kapcsolattartás pótlását, ezt meghaladóan a kérelmet – 91. számú az ideiglenes intézkedés hatályvesztésére hivatkozással – elutasította. A Alperes1 3.Pkf.20.931/2024/3. számú, 2024. december 4-én kelt végzésével a kérelmet e részében is elutasította arra utalással, hogy 2024. januárban a 91. sorszám alatti ideiglenes intézkedés ugyan még hatályos volt, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy a döntéshozatal idejére már hatályát veszítette. Az ilyen határozat nem értelmezhető a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnp) 22/A. § (1) bekezdés második mondatában megjelölt kapcsolattartásra vonatkozó, létező határozatként. A másodfokú végzés a felperes részére 2025. január 7-én került kézbesítésre.

[16] A Pk.50.126/2024. számú ügy: tárgya a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 13.P.20.687/2022/91. számú ideiglenes intézkedése alapján 2024. március 9-10. napján esedékes kapcsolattartások végrehajtása. A felperes 2024. március 10. napján terjesztett elő kapcsolattartás végrehajtás iránti kérelmet. A járásbíróság 2024. szeptember 5. napján meghozott 13. számú végzésével a kérelmet elutasította. Végzésének indokolása szerint a kérelmező a már hatályát veszített ideiglenes intézkedésben szabályozott rend szerint kívánta érvényesíteni kapcsolattartási jogát, a Bnp. 22/C. § (2) bekezdése alapján azonban a határozatban foglaltak megszegése esetén van helye a végrehajtás elrendelésének. A hatályos szabályozástól eltérő, meg nem valósult kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésére nincs mód, mert a már hatályon kívül helyezett határozat végrehajtása jogi úton nem kényszeríthető ki még akkor sem, ha a kérelmezettnek felróható okból hiúsult meg. A Alperes1 2024. december 6. napján meghozott **3.Pkf.20.894/2024/4.** számú határozatával az elsőfokú végzést helybenhagyta.

[17] A Pk.50.432/2024. számú ügy: tárgya a 2024. július 6-7. napján esedékes kapcsolattartások végrehajtása A járásbíróság 2024. augusztus 14. napján meghozott 10. számú végzésével elrendelte a Veszprémi Járásbíróság 1.P.20.438/2024/18. számú végzésével szabályozott, a kérelmező, valamint a 2009. június 28-án született Név1 utónévű gyermek között 2024. július 06-án és 07-én elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtását. Felhívta

a kérelmezettet, hogy az elmaradt kapcsolattartást a Veszprémi Járásbíróság 1.P.20.438/2024/50. sz. végzésének megfelelő módon a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 2025. január 07-ig pótolja. A Alperes 2024. november 22-én meghozott 3.Pkf.20.871/2024/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásának elrendelése iránti kérelmet elutasította. A másodfokú végzés indokolása szerint bár a kérelemben írt időpontban, július 6-án és 7.-én a 18. sorszámu ideiglenes intézkedés még hatályban volt, de 2024. július 16-án, a döntéshozatal idejére már hatályát veszítette. Az ilyen határozat nem értelmezhető a Bpnp. 22/A. § (1) bekezdés második mondatában megjelölt kapcsolattartásra vonatkozó, létező határozatként. Emiatt az elsőfokú bíróságnak a végrehajtást elrendelő döntése a Bpnp. 22/A. § (1) bekezdését sérti, amiért azt meg kellett változtatni és a kérelmet el kellett utasítani. A végzést a felperes 2025. január 20-án kapta meg.

[18] A felperes módosított, az Alaptörvény XXIV. Cikk. (1) bekezdésére, XXVIII. Cikk (1) bekezdésére, VI. Cikk (1) bekezdésére, a 2017. évi CXVIII. törvény 22/C. § (1) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1), (2) bekezdésére, 2:43. § b) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, 2:52. §-ra, 6:549. § (1) bekezdésére, 6:48. § (1) bekezdésére, és a 6:532. §-ára alapított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a család és magánélet, valamint a kapcsolattartás tiszteletben tartásához fűződő személyiségi jogait, továbbá a tisztességes és ésszerű határidőn belüli eljáráshoz való alapjogot és erre tekintettel a személyiségi jogát is.

[19] Személyiségi jogsérelmet okozó alperesi magatartásként jelölte meg, hogy a törvényes képviselői által 2023. augusztus 16. napjával kezdődő kapcsolattartás akadályozásával szemben nem hozta meg ésszerű időn belül azokat a szükséges és hatékony intézkedéseket, amelyek szükségesek lettek volna a közte és a lánya közötti megfelelő családi kapcsolat fenntartásához, annak további elmélyüléséhez, így a már kialakult, kifejezetten jó apa-lánya kapcsolat súlyosan megromlott, tőle a gyermek elidegenedett. Személyiségi jogát sértő magatartásként nevesítette a kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmei elintézésének halogatását addig, amíg a benyújtásokkor még végrehajtható kérelmek végrehajthatatlanná váltak és azáltal az elmaradt kapcsolattartások pótlásának elrendelése is lehetetlenné vált. Kereseti állítása szerint azzal is megsértette az alperes a személyiségi jogát, hogy 2024. július 16-án úgy rendelt el ideiglenes intézkedésben felügyelt kapcsolattartást Helység 1-en, hogy tisztában volt vele, nincs lehetősége utazni, majd az ideiglenes intézkedés elleni fellebbezést a törvényes 30 napos határidőt figyelmen kívül hagyva, csak fél év után bírálta el.

[20] Kérte az alperes kötelezését sajnálkozása magánlevélben történő kifejezésére a megállapított jogsértés miatt, továbbá 2.000.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után 2023. augusztus 16. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 174.437 forint bírósági jogkörben okozott kár megfizetésére.

[21] Kereseteit azzal indokolta, hogy a kapcsolattartás végrehajtása iránti eljárásokban az alperes az eljárás tisztességének a látszatára sem adott.

[22] Sérelmezte, hogy a járásbíróság a Pk.50.308/2023., Pk.50.344/2023., Pk.50.391/2023. és Pk.50.393/2023. számú ügyekben nem biztosította számára a kérelmezett

iratainak a megismerését és azokra reagálni sem volt lehetősége. Ezt olyan súlyú eljárási szabálysértésnek ítélte, mely önmagában a végzések hatályon kívül helyezését indokolta volna. Azon ügyekben, melyekben a bíróság elutasította a kérelmét, a döntést – jelen perben – érdemben is vitatta.

[23] Úgy vélte, a járásbíróságnak egy alkalommal sem volt szándékában a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése, ezért az eljárásokat felfüggesztette. Ez ténylegesen a kapcsolattartás végrehajtásának megtagadását jelentette, mert a másodfokú bíróság hiába mellőzte a felfüggesztő határozatokat, az időmúlás következtében a kapcsolattartások végrehajtása már nem volt elrendelhető. Előadta, hogy ugyanilyen eredményre vezetett az is, hogy a bíróságok a kapcsolattartás végrehajtására irányuló ügyekben nem ésszerű időn belül intézkedtek és megsértették a soronkívüliség követelményét is: a késlekedés miatt a kapcsolattartások pótlását már nem lehetett megvalósítani. A kapcsolattartás végrehajtása iránti ügyek elhúzódásával kapcsolatban idézte a 3306/2023. (VI. 15.) AB végzéshez bíról alkotmánybíró által fűzött párhuzamos indokolást.

[24] Külön kiemelte a P.20.438/2024. számú ügyet, melyben az ideiglenes intézkedéssel szemben 2024. július 23. napján fellebbezést terjesztett elő, de annak a felterjesztésére csak szeptember 9. napján került sor, elbírálása pedig csak december 11-én történt meg, a másodfokú határozat pedig csak 2025. január 21. napján érkezett meg az elsőfokú bíróságra.

[25] Kifejtette, hogy a bírói gyakorlat (pl. Győri Ítéltábla Pf.I.20.002/2015/8/I. ítélete, Pest Megyei Bíróság 23.P.20.846/2006/46. számú ítélete, Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.891/2008/8. számú ítélete) és a Kúria 2/2024. sorszámu jogegységi határozata szerint a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme alapjogi sérelemnek tekinthető, melynek abban az esetben lehetnek személyiségi jogi vonzatai, amennyiben egyben a személyiség valamely lényeges tulajdonságának a sérelmét is eredményezik. Alapjogi sérelem abban az esetben sértheti kifejezetten az emberi méltóságot is, ha személy elleni támadásként értékelendő, azaz pl. bosszú, ellenszenv stb. van a háttérben.

[26] Álláspontja szerint a Veszprémi Járásbíróságon személyével szembeni konspiratív összefonódás mutatható ki, mely a másodfokú bíróság kapcsolattartás kikényszerítésére irányuló törekvéseit is képes volt megakadályozni. E körben előadta, hogy a Veszprémi Járásbíróság a P.20.438/2024. számú perben 50. számú ideiglenes intézkedésével felügyelt kapcsolattartást rendelt el pénteki napokon 13:00-ra – ami neki munkaidő, a gyermeknek pedig iskolaidő – Helységekre úgy, hogy a bíró – mivel korábban a perben távmeghallgatással hallgatta meg – tudomással bírt arról, nincs lehetősége oda utazni havi két alkalommal. Ezzel az intézkedéssel „felszámolta” egyrészt a kapcsolattartást, másrészt a korábbi, elmaradt kapcsolattartások pótlására irányuló végrehajtásokat is, mert ekkortól a pótlásokat is csak az 50. számú végzés szerint lehetett volna végrehajtani.

[27] Kárigényét az egyes eljárásokban ráterhelt perköltségre és az eljárásokkal kapcsolatban felmerült utazási költségre alapította.

[28] Az egyes ügyek vonatkozásában az alábbiak szerint részletezte költségeit és azt, milyen késedelmek terhelik az ügyben eljáró bíróságokat:

[29] Pk.50.327/2023. számú ügy: kérelme előterjesztését követő négy hónap után hozott a járásbíróság eljárást felfüggesztő végzést. A másodfokú bíróság is négy hónap elteltét követően mellőzte a felfüggesztést, így ekkorra a pótlás már nem volt végrehajtható. Ennek ellenére a járásbíróság 2024. június 27-én, több mint két hónap után a végrehajtást elrendelte, de a másodfokú bíróság 2024. november 15-én az elsőfokú végzést megváltoztatva a kérelmet elutasította. Ekként a jogerős döntés a kérelem benyújtásához képest több mint egy év elteltével, csaknem 15 hónap után született meg. Ebben az eljárásban 40.000 forint perköltséget és 1.300 forint utazási költséget kellett viselnie.

[30] Pk.50.367/2023. számú ügy: kérelme előterjesztését követő két hónap után hozott a járásbíróság eljárást felfüggesztő végzést, melyet a másodfokú bíróság három hónap eltelte után bíralt felül. Az elsőfokú bíróság ezt követően újabb, több mint három hónapos késedelem után rendelte el a végrehajtást. A másodfokú bíróság azonban – az elsőfokú végzés megváltoztatásával – elutasította a kérelmet. A jogerős döntés a kérelem benyújtásához képest mintegy 13 hónap után született meg és a kézbesítése is további egy hónapba telt. Anyagi kára 120.000 forint perköltség és 1473 forint utazási költség. Előadta azt is, hogy a perköltségre vonatkozó döntés a kérelmezett jogi képviselőjének kérelmén túlterjeszkedett.

[31] Pk.50.471/2023. számú ügy: kérelme előterjesztését követő csaknem két hónap után hozott a járásbíróság felfüggesztő végzést, melyet a másodfokú bíróság több mint négy hónap után változtatott meg. A járásbíróság közel két hónap után rendelte el a végrehajtást, de a másodfokú bíróság 2024. november 19-én megváltoztatta az elsőfokú végzést és elutasította a kérelmét. A jogerős döntésig ebben az ügyben is mintegy 13 hónap telt el és mintegy másfél hónap leírási, illetőleg kézbesítési idő is felmerült. Ebben az ügyben 774 forint utazási költsége keletkezett.

[32] Pk.50.100/2024. számú ügy: a költségmentesség iránti kérelméről több mint négy hónap után döntött a járásbíróság, majd a kérelem benyújtásához képest több mint hat hónap után hozott döntést. A másodfokú bíróság eljárásával együtt tíz és fél hónapig tartott az eljárás, melyben 3.405 forint utazási költsége merült föl.

[33] Pk.56.569/2023. számú ügy: a járásbíróság több mint 8 hónap után hozott döntést, az eljárás teljes időtartama pedig közel 13 hónapig tartott. Ezen eljárásban 4.495 forint utazási költsége keletkezett.

[34] Pk.50.391/2023. számú ügy: a felperes 2023. szeptember 24. napján terjesztette elő a kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet, november 13-án, csaknem két hónap után született felfüggesztő végzés, a másodfokú bíróság 2024. február 13. napján, három hónap után mellőzte a felfüggesztést, az elsőfokú bíróság 2024. június 10-én négy hónap után végrehajtást rendelt el, majd a másodfokú bíróság 2024. december 10-én megváltoztatta az elsőfokú végzést, így 15 hónap után született jogerős döntés, amelynek a kézbesítésére 2025. január 20. napján került sor. Ezzel kapcsolatosan felperesnek 1.473 forint utazási költsége merült föl.

[35] A 25.Pk.50.432/2024. szám alatti ügyben 2024. július 7. napján terjesztette elő kapcsolattartás végrehajtás iránti kérelmét, melyben 2024. augusztus 14-én döntést hozott a bíróság, a törvényszék 2024. november 22-én döntött, így ez az eljárás bizonyítja, hogy jogerős döntést akár négy és fél hónapon belül is meg lehet hozni.

[36] A 24.Pk.50.126/2024. szám alatti ügybe 2024. március 10. napján terjesztett elő kapcsolattartás végrehajtás iránti kérelmet. Az elsőfokú végzés azonban 6 hónap elteltével született, 2024. szeptember 5-én, míg a jogerős másodfokú végzés 2024. december 6. napján kelt és azt 2025. január 22. napján kézbesítették a részére, így a jogerős döntésre több mint kilenc hónapra volt szükség, 1.437 forint utazási költséget okozva neki.

[37] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[38] Álláspontja szerint a felperes által sérelmezett eljárásokban nem történt kirívó jogszabálysértés, nem sérült a tisztességes eljárás elve és nem sérültek a felperes személyiségi jogai sem.

[39] Elismerte, hogy egyes esetekben a járásbíróság és a törvényszék nem intézkedett haladéktalanul, de hangsúlyozta, hogy a határidő mulasztások nincsenek okozati összefüggésben a felperes által állított hátránnyal, kárral. Előadta, az egyes ügyekben a határidő túllépés időtartama nem érte el azt a mértéket, amely miatt az „békés tétlenség”-nek lenne minősíthető.

[40] Vitatta a felperes azon állítását, hogy a Veszprémi Járásbíróság bármilyen okból elfogult lett volna a felperessel szemben, továbbá azt, hogy a bíróság tudott volna arról, miszerint a felperesnek a kapcsolattartásokra történő utazás nehézséget okoz. Azzal érvelt, hogy a szülői felügyelet megváltoztatása iránti perben elrendelt távmeghallgatás tényéből nem lehet arra következtetni, hogy a felperesnek kapcsolattartás céljából sincs lehetősége a Helységre utaznia.

[41] Azt a felperesi állítást is vitatta, hogy a Pk.50.367/2023. számú ügyben 120.000 forint perköltség megfizetése körében tett rendelkezés a kérelmezett jogi képviselőjének kérelmén túlterjeszkedett volna; a felperes F/19. szám alatt saját maga csatolta be a 2.Pkf.20.736/2024/9. sz. másodfokú határozatot, amelynek [24] bekezdése részletes indokolást tartalmaz arra, hogy a másodfokú bíróságnak az elsőfokú perköltségről is rendelkeznie kellett, így került sor összesen 120.000 forint perköltség megállapítására.

[42] Az alperes előadta, hogy a peres eljárással összefüggésben a felperes a P.20.438/2024/64. sz. végzés elleni fellebbezés kapcsán tett nyilatkozatokat. A végzés meghozatalának napja 2024. augusztus 8., és azt a felperes még ugyanaznap le is töltötte; felperes fellebbezésének érkezése augusztus 12-e. A felperes ellenfele a végzést csak augusztus 23-án vette át; e körülményre tekintettel – figyelemmel arra is, hogy a végzés nem ideiglenes intézkedés tárgyában keletkezett – megfelelő határidőben megtörtént a fellebbezéssel kapcsolatos ügyintézés, mert a fellebbezés felterjesztésének beérkezési időpontja a törvényszékre 2024. szeptember 25. volt. A másodfokú eljárás száma 3.Pkf.20.846/2024., amelynek során 2024. november 6-án kelt és november 18-án írásba

foglalt végzéssel a törvényszék helybenhagyta az elsőfokú végzést. A másodfokú végzést a felperes részére 2025. február 6-án kézbesítették. Azt elismerte az alperes, hogy a nagy számú, folyamatosan érkező irat mellett az elsőfokú bíróság nem haladéktalanul a beérkezése után (2024. november 21.) adta fel elektronikus úton az iratot a felperes részére. A peres eljárás ezt követően egészében megszüntetésre került 1.P.20.438/2024/120. sz. végzéssel, amely ellen fellebbezett a felperes; a fellebbezéssel kapcsolatos ügyintézés a jelen beadvány szerkesztésekor abban a stádiumban van, hogy a bíró kiadta a fellebbezést észrevételezésre a fellebbező fél ellenfelének.

[43] Az alperes ellenkérelemben kifejtett álláspontja szerint önmagukban az eljárási szabálysértés és a téves jogértelmezés nem sértik a felperes személyiségi jogát. A személyiségi jogsértés megállapíthatóságának feltétele, hogy a bíróság az eljárási szabálysértést a fél személyiségének lényegeit alkotó ismérvek miatt kövesse el. (EBH2007.1598). A felperesnek bizonyítania kell, hogy a bíróság a személye miatt nem tartotta be az eljárási szabályokat. (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.856/2018/4. sorszám alatti eseti döntése)

[44] Az alperes kiemelte azt is, hogy többlettényállási elemként olyan tudatos vagy súlyosan gondatlan bírói magatartás szükséges a személyiségi jog megsértésének megállapításához, amely a döntést önkényessé teszi. Közhatalmi jogviszonyban bekövetkezett személyiségi jogi sérelemre hivatkozás esetén vizsgálni kell, hogy az adott közjogi norma a sérelmezett magatartást megengedi-e, jogszerűnek tartja-e és a magatartás csak akkor sérti a személyiségi jogot, ha a közhatalmi szerv egyértelműen, nyilvánvalóan jogellenesen vagy az adott jogszabály által biztosított jogokkal súlyosan visszaélve jár el és ez egyben az érintett személy személyiségének lényegét is sérti. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróságtól eltérő másodfokú döntés nem eredményez személyiségi jogsértést és egy végzés hatályon kívül helyezése sem jelenti egyben azt, hogy kirívó jogalkalmazási hibát vétett volna az elsőfokú bíróság.

[45] Nem vitatta, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő jog ugyan alapjog, de rámutatott arra, hogy az nem minősül személyiségi jognak (Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.550/2019.), így az alapjogi sérelem önmagában nem jelent személyiségi jogsérelmet.

[46] Arra is hivatkozott az alperes, hogy az apa-gyermek viszony megromlása nem a bíróságnak róható fel, mert a felperes az apaság vélelmének megdöntése iránt is indított eljárást, és vélhetően ez vezethetett az apa és a gyermek közötti kötelék meglazulásához.

[47] A fentiek alapján a sérelemdíjat jogalapjában, és összecszerúságában is vitatta.

[48] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 560.000 forint + 151.200 forint ÁFA, mindösszesen 711.200 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 238.465 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[49] Ítéletének indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvényének XXVIII. Cikk. (1) bekezdésére, a VI. Cikk (1) bekezdésére, a Ptk. 2:42.§ (1) és (2) bekezdésére, a

2:43. §-ra, a 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:51. - 2:52. §-okra, valamint a 6:549.§ (1) bekezdésre.

[50] Rögzítette, hogy a határidők túllépésének tényét az alperes nem vitatta, csupán arra hivatkozott, hogy ezen határidő túllépések nem voltak olyan mértékűek, hogy kirívón súlyos jogalkalmazási hibának minősülnének.

[51] Osztotta az alperes azon álláspontját, hogy önmagában egy eljárásjogi sérelem, akár a tisztességes eljáráshoz fűző alapjog sérelme nem eredményezi a fél személyiségi jogának sérelmét, mert a személyiségi jogsértés megállapításához szükséges az is, hogy a szabálysértésre kifejezetten a fél személyisége lényegét alkotó tulajdonsága és ismérvek miatt kerüljön sor.

[52] Az EBH2007.1598. számú eseti döntést idézve kiemelte, hogy a polgári perben eljáró bíróság határidő mulasztásban megnyilvánuló eljárási szabálysértései a fél személyhez fűződő joga, ezen belül emberi méltósága megsértésének megállapítására csak akkor adhatnak alapot, ha a bíróság az eljárási szabálysértést a fél személyiségének lényegét alkotó ismérve miatt követte el. E körben utalt a Kúria Pfv.IV.20.509/2007/4. sorszámú, Pfv.IV.21.809/2015/5. sorszámú és a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.438/2010/5. szám alatti ítéleteire is. Külön kiemelte a Kúria 2/2024. Jogegységi határozatát, mely szerint a bíróság „jogorvoslat eredményeként megváltoztatott, hatályon kívül helyezett vagy megsemmisített” személyiségi jogot érintő, illetve azt korlátozó döntése önmagában nem valósít meg személyiségi jogsértést.

[53] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes az eljárás során nem állította és nem is bizonyította, hogy az alperes az eljárási szabályokat a személyisége lényegét alkotó tulajdonsága és ismérvei miatt szegte meg.

[54] A határidő túllépés ténye nem volt vitatott, az elsőfokú bíróság nem látta indokoltnak beszerezni az alapeljárások iratait, utalva arra is, hogy – felperesi hivatkozás hiányában – az iratokból további információ nem lett volna nyerhető arra, hogy a határidő túllépések a felperes személyisége lényegét alkotó tulajdonságok és ismérvek miatt történtek.

[55] Osztotta az alperes azon álláspontját is, hogy a felperes és lánya közötti kapcsolat megromlásához semmiképpen nem vezethetett az eljárások elhúzódása, hiszen a felperes saját előadása szerint a kapcsolattartási kérelme beadása előtt, tulajdonképpen néhány nap alatt a kapcsolatuk teljesen megromlott, így a később kezdeményezett kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmek késedelmes intézése, illetve az az alapján induló eljárások elhúzódása ehhez a megromláshoz már semmilyen módon nem járulhattak hozzá.

[56] Az elsőfokú bíróság végül kitért arra, hogy az alperes a Pp. 156. §-ra figyelemmel az eljárás szabálytalansága iránti kifogást terjesztett elő, álláspontja szerint sérült a fegyveregyenlőség elve azáltal, hogy a felperes beadványait nem teljes körűen küldte meg a részére, illetőleg álláspontja szerint a perfelvételi tárgyalást nem lehetett volna elektronikus hírközlő hálózat útján megtartani, mert a Pp. vonatkozó fejezete csupán a meghallgatást engedi meg opcionálisan, amennyiben a törvényi feltételek fennállnak.

[57] Az elsőfokú bíróság az alperes kifogásának részben helyt adva az iratokat megküldeni rendelte, javítást is eszközölt a 13. és 14. sorszám alatti végzéseiben, ezt meghaladóan azonban a kifogást nem találta alaposnak. E körben rögzítette, hogy a felperes kezdeményezte az elektronikus hírközlő hálózat útján történő meghallgatás elrendelését, figyelemmel egészségi állapotára, a törvényszék pedig a Pp. 622.§ (1) bekezdés a) pontja alapján határozott az elektronikus hírközlő hálózat igénybeviteléről, kifejezetten a felperes személyes meghallgatásának érdekében. Ezen meghallgatásra a 19. sorszám alatti jegyzőkönyv tanúsága szerint sor is került akként, hogy a felperes és jogi képviselője a PKKB-ról jelentkezett be távmeghallgatás útján, amely megfelelt a Pp. 623. §-ában írtaknak. Álláspontja szerint a felperes tények tisztázása körében tett nyilatkozata érdekében elrendelhető volt az elektronikus hírközlő hálózat útján történő meghallgatás, így a kifogása e részében alaptalan.

[58] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan az alperes számára megítélt perköltség mellőzését kérte.

[59] Fellebbezésében hangsúlyozta, hogy keresetét egyrészt a családi- és magánélethez, valamint a kapcsolattartáshoz fűződő személyiségi jogai megsértésére, másrészt – a kártérítés vonatkozásában – a bírósági jogkörben okozott kárfelelősségre alapította.

[60] Arra hivatkozott, hogy az alperes nem csupán azzal sértette személyiségi jogait, hogy nem hozta meg időben a szükséges intézkedéseket, hanem azzal is, hogy egyáltalán nem hozott több, mint 2 éve egyetlen valóban hatékony, a cél elérésére alkalmas intézkedést. Előadta, hogy továbbra sem történik meg hatékonyan a kapcsolattartás kikényszerítése, az alperes továbbra is kizárólag a gyámhivatal megkeresését hajlandó jogkövetkezményként alkalmazni, a progresszív bírságolást azonban nem. Az alperes tétlen cinkos asszisztálása miatt 2023. augusztus 15-e óta semmilyen kapcsolata nincs a lányával.

[61] Hosszan idézte a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.101/2014/7. sorszámú ítéletét, mely álláspontja szerint kereseti kérelmének megalapozottságát támasztja alá.

[62] A sérelemdíj összegével kapcsolatban hivatkozott egy másik ügyében született, 10 éves jogerős döntésre, ahol 400.000 forintot ítélt meg számára a bíróság. Ehhez képest, a jelen időpontban, véleménye szerint az általa kért összeg semmiképpen sem tekinthető eltúlzottnak.

[63] Kárigényével összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy az alperes kirívóan súlyos jogszabálysértéseket követett el, amivel kérelmeit végrehajthatatlanná tette, és még perköltség megfizetésére is kötelezte. Azzal is érvelt, hogy ha a bíróság álláspontja szerint a kapcsolattartás pótlásához fűződő joga elenyészett, akkor az eljárásokat érdemi vizsgálat és perköltség megállapítása nélkül meg kellett volna szüntetni. Ehhez képest a két teljesen egyforma eljárás egyikében 40.000 forint, míg a másikban 120.000 forint perköltség

megfizetésére kötelezték és végrehajthatatlanná tett kérelmei kapcsán az utazási költség megtérítésétől is elesett.

[64] Másodlagos fellebbezését azzal indokolta, hogy az alperes a képviselővel az OBH-t bízta meg, aki kizárólag saját utazási költségét számolhatja fel. Az OBH ügyvédlt kizárólag a saját képviselővel bízhatja meg, az alperes képviselővel nem, mivel a képviselő átruházása nem lehetséges. Az OBH a perben nem peres fél, csak képviselő, a bíróság pedig perköltséget csak a peres félnek ítélhet meg. Sérelmezte továbbá, hogy ügyvédlt még tovább adta a megbízást úgy, hogy az OBH-tól kapott megbízásában nincs feljogosítva helyettes ügyvéd igénybevételére. Kitért arra is, hogy ügyvédlt egyetlen peres beadványt sem készített, melyre perköltség lenne felszámítható. Az alperes oldaláról egy OBH-ba beosztott bíró készített egyedül érdemi beadványt, aki azonban ezért perköltséget nem igényelt. Sérelmezte, hogy az alperesi ellenkérelem A/1. számú mellékleteként csatolt meghatalmazást nem kapta meg, részére egy szeptember 1-én kelt meghatalmazás került megküldésre, amit nem az alperes, hanem az erre nem jogosult OBH adott ügyvédlnak.

[65] Az alperes részére megállapított perköltség alaptalanságának alátámasztására hivatkozott a BH2025.115. számú eseti döntésre. Hangsúlyozta, hogy a perben jogkérdésről kellett dönten, érdemi tárgyalás megtartására is csak formailag volt szükség. Ebből következően semmi nem indokolta az ellenkérelmet követően az újabb megbízást az alperesi oldalon.

[66] Az alperes a Pp. 372. § (2) bekezdése szerinti határidőben nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

[67] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem, ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Megállapította, hogy a Pp. 380. §-a szerinti kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, és nem indokolt az ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezése sem, mert az elsőfokú bíróság nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi eldöntésére kihatott.

[68] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, miután a felek egyike sem kérte tárgyalás tartását. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, a tényállást helytállóan állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

[69] A felperes a személyiségi jogi keresetét arra alapította, hogy az alperes a keresetlevélben felhívott eljárásokban elkövetett eljárási szabálysértésével megsértette a család és magánélet, valamint a kapcsolattartás tiszteletben tartásához fűződő személyiségi jogait.

[70] Az ítéltábla mindenekelőtt arra mutat rá – és ezzel kiegészíti az elsőfokú bíróság indokolását –, hogy a gyermeket a különélő szülőjével a és a különélő szülőt a gyermekével megillető kapcsolattartási jog (Ptk. 4:178. § (1)-(2) bek.) nem azonos a Ptk. 2:42. § (1) bekezdés szerinti – a személyiségi jogok körében nevesített – kapcsolattartási joggal.

[71] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. Ez az úgynevezett „abszolút” kapcsolattartási jog, mely általános érvényű.

[72] A Ptk. 4:178. § (1) és (2) bekezdései a gyermek és a tőle különélő szülő közötti kapcsolattartási jogot deklarálja.

[73] Az irányadó jogértelmezés szerint a két kapcsolattartási jog nem azonosítható egymással, a Ptk. 4:178. § -a szerinti kapcsolattartási jog a személyiségi jogok Ptk. szerinti katalógusába nem illeszthető be és nem vezethető le más személyiségi jogokból sem. A kapcsolattartáshoz való jognak a személyiségi jog általános klauzulájába történő beemelése ugyanis nem jelenti azt, hogy ezáltal a jogalkotó új nevesített személyiségi jogot hozott volna létre. A gyermek és a szülő kapcsolattartáshoz való jogának személyiségi jogként való elfogadása a jogrendszer szükségtelen megkettőződéséhez vezetne. A gyermek és a szülő közötti kapcsolattartás jogosítványa kiemelkedő fontosságú alkotmányos alapjog, de nem minősül közvetlenül személyhez fűződő jognak, ezen jog megsértése esetén személyiségi jogi jogkövetkezmények nem alkalmazhatóak. (Kúria Pfv.IV.21.733/2017/8. sorszámu precedensértékű határozata, BH2018.222. számú eseti döntés)

[74] Az ítéltábla nem kíván eltérni a Kúria precedensértékű határozatában foglaltaktól és kiemeli, hogy a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartási jog alkotmányos alapjog, gyermekjog, illetőleg alapvető emberi jog, de nem önálló személyiségi jog (ugyanígy: Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.321/2019/8. szám) és kizárólag többlettényállási elemek megvalósulása esetén állapítható meg megsértése esetén személyiségi jogi jogsértés (pl, Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.336/2018/4-II. szám).

[75] Ezért önmagában az, hogy a felperes által kezdeményezett kapcsolattartás végrehajtására irányuló eljárások nem vezettek eredményre, nem eredményezhet személyiségi jogsértést.

[76] A fentiekhez hasonlóan a tisztességes eljáráshoz való jog is alapjog, de nem személyiségi jog. Ez az alapjog kizárólag az adott eljárás keretében és az eljárást lefolytató hatósággal szemben illeti meg a jogosultat: az eljárási jogosultságok az eljárási jogviszonyhoz kötődnek, ún. relatív szerkezetű jogviszonyok. Annak megállapításához, hogy az eljárási törvényben szabályozott alapjogok személyiségi jogot sértenek ugyancsak további többlettényállásra van szükség. Eljárási szabálysértés csak akkor minősül a fél személyiségi joga megsértésének, ha az eljárási szabályok megsértésére kifejezetten a fél személyére tekintettel került sor, amennyiben ilyen, a fél személye ellen irányuló közvetlen „támadás” nem történt, úgy személyiségi jog megsértése nem állapítható meg. (Győri Ítéltábla Pf.I.20.002/2015/8/I. szám)

[77] A fentiek alapján, és a 2/2024. számú Jogegységi határozatra utalva az ítéltábla is hangsúlyozza, hogy esetleges bírói tévedés, mulasztás, késedelem önmagában nem

eredményez személyiségi jogsértést. Ennek megállapításához az szükséges, hogy a felperes olyan – a személyére tekintettel elkövetett – tudatos vagy súlyosan gondatlan bírói magatartást bizonyítson, mely a döntést önkényessé teszi.

[78] Mindezekre tekintettel a felperes személyiségi jogértésre alapított keresetei kapcsán a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a Veszprémi Járásbíróság és a Alperes1 döntéseinek, intézkedéseinek (vagy azok késedelme teljesítésének) volt-e a felperes személyében rejlő oka.

[79] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes által a kereseti tényállásba emelt bírósági eljárásokban nem volt olyan, a felperes személyére tekintettel elkövetett jogsértés, mely alapján megállapítható lenne az alperes felelőssége a felperest ért hátrányért és kárért. Ha történtek is eljárási mulasztások, azok nem a felperes személye ellen irányultak. A késedelmes elintézés az alperes nem vitatta, de ez – ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott – önmagában nem ad alapot személyiségi jogsértés megállapítására. Azt pedig a felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy az alperes késedelmének, illetve hatékony intézkedése elmaradásának okai a személyisége lényegét alkotó tulajdonságok vagy ismérvek, azaz kifejezetten a személyére tekintettel került sor a késedelmes elintézésre. (Kúria Pfv.21.809/2015/5.) A konkrétumokat mellőző, általánosságban történő érvelés az állított tények igazolására nem alkalmas.

[80] A felperes a kártérítésre irányuló keresete elutasítását két okból sérelmezte. Egyrészt arra hivatkozott, hogy a kérelmezett perköltségét ráterhelő és útköltségben megtestesülő saját perköltségét a kérelmezettre át nem hárító alperesi döntések mind érdemben, mind a perköltség összege vonatkozásában súlyosan jogszabálysértők, másrészt arra, hogy ha a kapcsolattartás pótlásához fűződő joga elenyészett, akkor az eljárásokat érdemi vizsgálat és perköltség megállapítása nélkül meg kellett volna szüntetni.

[81] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a bíróság ellen eljárási alapjog sérelemre, illetve ebből következő személyiségi jogsértésre alapított kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati lehetőséget a fél számára a korábbi, kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős határozatokkal szemben. Kártérítés alapja nem lehet az, ha a fél a korábbi döntés helyességét érdemben vitatja. (Kúria Pfv.III.21.500/2018/5. szám). Az ítéltábla kiemeli azt is, hogy az esetleges eljárási hibák, jogértelmezési, ténymegállapítási kérdések nem vezetnek a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének megállapítására. [Kúria Pfv.IV.20.611/2024/8. szám, 3353/2024. (X. 8.) AB határozat, 3063/2015. (IV. 10.) AB végzés, 3265/2017. (X. 19.) AB határozat, 3305/2020. (VII. 24.) AB határozat]

[82] Mindemellett, az eljárás megszüntetésével kapcsolatos felperesi hivatkozás kapcsán az ítéltábla kiemeli azt is, hogy sem a Bpnp., sem a Pp. szabályai alapján nincs helye a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás megszüntetésének abban az esetben, ha a bíróság álláspontja szerint a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása elrendelésének feltételei nem állnak fenn [Bpnp 22/C. § (5) bekezdés], továbbá a Pp. 85. §-a a az eljárás megszüntetése esetén is lehetővé teszi a kérelmezett költségeinek kérelmezőre történő ráterhelését.

[83] A fentiek alapján a felperes elsődleges fellebbezése nem alapos.

[84] A másodlagos fellebbezés kapcsán az ítéltábla – mivel a Pp. 70. § értelmében a meghatalmazott képviseleti jogosultságát a bíróság az eljárás bármely szakaszában hivatalból is vizsgálja – vizsgálta az alperes képviselőjének képviseleti jogosultságát.

[85] Az alperes ellenkérelmének A/1. alatt csatolt melléklete a Alperes1 elnökhelyettese részéről az Országos Bírósági Hivatal részére a jelen peres eljárásra adott meghatalmazás. Ezt követően az alperes képviseletében eljáró Országos Bírósági Hivatal P.15. sorszámon csatolta a ügyvéd1 ügyvéd részére, a jelen peres eljárásban történő képviseletre szóló ügyvédi meghatalmazást, továbbá a ügyvéd1 ügyvéddel megkötött megbízási szerződést.

[86] A 6/2014. (IV. 30.) OBH utasítás 12. § szerint az OBH elnöke kivételes esetben meghatalmazást adhat ügyvédi irodának a képviselet ellátására, amelyről tájékoztatja a képviselt bíróság elnökét. A kivételes esetek körét a 12. § a) – e) pontjai tartalmazzák.

[87] Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes képviseletében eljáró ügyvéd1 ügyvéd képviseleti joga igazolt és jogszerű.

[88] A Pp. 80. § értelmében a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is. A hivatásszerű jogi képviseletet ellátó személyek (ügyvéd, kamarai jogtanácsos, szabadalmi ügyvivő) díja és a képviselet ellátásával felmerült okirattal igazolt, indokolt készíadásiak a perköltséghez hozzászámítandóak. [Rozgonyi Anna, In: Völcsy Balázs (szerk.): Kompakt kommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez]

[89] Az alperes meghatalmazott jogi képviselője tényleges ügyvédi tevékenységet (felkészülés, iratok tanulmányozása, tárgyaláson történő jelenlét) fejtett ki. A tárgyalásra való felkészülés, valamint a tárgyaláson való tényleges jelenlét utóbb „feleslegesnek”, illetve „szükségtelennek” minősítése jogszabályi alapot nélkülöző, kiszámíthatatlan, és jogbizonytalanságot eredményező jogalkalmazást eredményezne. A feleknek és jogi képviselőiknek joga van a tárgyaláson megjelenni, melyért a jogi képviselők díjat jogosultak felszámítani [Pp. 81. § (1) bekezdés]. Az alperes jogi képviselője a díjat felszámította, a felperes pedig ezt a felszámított összeget a tárgyalás berekesztéséig nem kifogásolta. Mindezekre figyelemmel az alperesnek megállapított elsőfokú perköltség mellőzésére irányuló fellebbezés alaptalan.

[90] A fentiek alapján az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[91] Felperes eredménytelen fellebbezése okán a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán viseli a másodfokú eljárásban felmerült költségeit. Az alperes határidőben fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a másodfokú eljárásban felszámított költsége nem keletkezett, ezért az ítéltábla ebben a kérdésben mellőzte a döntéshozatalt.

[92] A felperes teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a feljegyzett fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[93] Az ítélettel szemben a Pp. 365. § (2) bekezdése szerint fellebbezésnek nincs helye.

Győr, 2026. március 12.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Bartus Erika s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró